

[Vesterager.]

villet finde sig i at blive holdt nede. Det vil have langt større Betydning ved den Slags Afgørelser at have Lærerne med end at have en Ledelse og et Tilsyn, som jeg som ældre Lærer maa sige, vi ærtigt talt ikke bryder os saa forfærdelig meget om. Det Tilsyn, der kommer, fordi det er sendt et eller andet Sted fra, tror jeg ærlig talt ikke faar saa uhyre megen Betydning. Jeg maa, som sagt, fastholde, at naar man vil ansætte en Lærer, bør man give ham Stemmeret og Plads ved Siden af de andre Medlemmer, samme Ret som de andre Embedsmænd.

Med Hensyn til Kaldsretten — Ændringsforslag Nr. 76 til § 30 — har jeg sagt, at vi ønsker Kaldsretten henlagt til Skoledirektionen, og at vi vil gaa med til, at en kvalificeret Ansøger, som er enstemmigt indstillet, skal have Embedet. Med Hensyn til Afskedigelse — Ændringsforslag Nr. 93 — mener jeg, at Lærerne i saa stor Udstrækning som muligt bør stilles lige med andre Tjenestemænd. Er en Lærer umulig og uduelig, er der ikke noget at sige til, at han kommer væk — det kan ikke nytte, at vi vil opretholde noget særligt der —, men er han dygtig til sin Gerning, skal han heller ikke falde for en Folkebølge, en Bevægelse, der har Lyst til at rende ham over Ende.

Derfor skelner vi klart og afgjort mellem Afskedigelse paa Grund af Uduelighed og det, man har kaldt Afskedigelse efter § 8. Da vi i sin Tid fik § 8, blev det sagt af det daværende konservative Parti, Højre, at det var en abnorm Lovgivning, og at det var noget særegent i dansk Lovgivning, man her fik indført, og daværende Medlem af det andet høje Ting, en saa betydelig Jurist som Goos, advarede indtrængende imod, at man slog ind paa denne Vej. Men man vilde ikke høre efter ham som Politiker, og man vilde heller ikke høre efter ham som Jurist. Vilde man ikke høre efter ham som Politiker, burde man have hørt efter ham som den ansete Jurist, han var, og hvis man vil se efter, vil man se, at det, han den Gang udtalte, er gaaet i Opfyldelse. Det var med profetisk Klarhed, han gennemskuede, hvad denne Lovgivning vilde føre til.

Nu er den imidlertid kommet ind i vor Lovgivning, og saa er det ikke let at komme bort derfra; men det maa i alt Fald være saadan, at man sikrer Lærerne, at de ikke paa uretfærdig Maade bliver afskediget, og det har vi søgt med vort Ændringsforslag. Man kan sige, at det er noget langt og noget indviklet, men det skal heller ikke være let

at fjerne en Lærer, naar der ikke er nogen saglig Grund derfor. Er det, som sagt, saadan, at han er umulig, skal han give Pladsen som enhver anden Tjenestemand, men er det saadan, at det bare er en Bevægelse, der er rejst imod ham, skal han kunne være nogenlunde tryk i sin Gerning.

Med Hensyn til Københavns Skolevæsen skal jeg kun sige, at vi anser det for en Enhed, selv om der er mange Skoler og mange Børn, og det er ogsaa nødvendigt, at man fastholder dette, thi der flytter sikker aarligt 7 000—8 000 Børn fra den ene Skole til den anden her i København. Derfor er det af allerstørste Betydning, at det er en Enhed, saadan at disse Børn, der flytter fra en Skole til en anden, ikke bliver hemmet i deres Udvikling og ikke kommer under helt nye Forhold. Paa Landet lider vi saa ofte under, at de forskellige Skoler ikke gennemgaar det samme Pensum. Kommer der hen paa Foraaret nogle Børn ind i Skolen fra en anden Skole, har de læst noget helt andet i Vinterens Løb, og det er meget uheldigt; det er min Erfaring som Landsbylærer. Derfor tror jeg, det er udmærket at arbejde henimod mere Ensartethed i Skoleundervisningen, og det bør være en af de nye Skolekommissioners Opgaver at søge at faa det ordnet saadan, at Børnene ikke kommer til at lide for meget under at blive flyttet fra en Skole til en anden indenfor en Kommune.

Men det hjælper disse Forældreraad slet ikke med til, tværtimod, saa spreder det blot. Her i København maa man altsaa fastholde Enheden, og derfor er det af Betydning, at man har en Skoledirektion, som har denne samlende Evne, og her i København er vi saa heldige at kunne udskille de Børn, som enten er svagt begavede eller lider af en eller anden Mangel, idet de kan komme til at gaa i særlige Klasser. Alt dette er jo gennemført, og det er ganske fortrinligt.

Vi har ikke kunnet følge den højtærede Minister i Sættelsen af Skoledirektionen. Vi mener, at Skoleborgmesteren maa være Formand i Skoledirektionen, vi mener, der skal udnævnes en Repræsentant for Folkekirken, og vi mener ogsaa, at den Raadmand, som er knyttet til denne Magistratsafdeling, maa være Borgmesterens Stedfortræder. Her er vi i fuldstændig Overensstemmelse med Socialdemokraterne i den store Skolekommission. Det var ikke en enkelt Fraktion indenfor Københavns Borgerrepræsentation, der kom og forlangte dette, men det var, saa vidt jeg husker, den nuværende højtærede Statsminister, der kom i Spidsen, havde jeg nær sagt, for